

(Priloga Vrtnu.)

Št. 10.

Ljubljana, dné 1. oktobra 1902.

X. tečaj.

Naša Anka.

Res neugnanka
 Naša je Anka,
 Glasna in živa
 In nagajiva,
 Pravo pravcato
 Živo srebro!

Teka po vrtu,
 Skače po hiši,
 Vriska in poje,
 Glasno se smeje,
 Kakor škrjanček
 Vedno žgoli.

Taka je Anka,
 Res neugnanka,
 Dokler ne pride
 Tihi večer.

Tihi večer pa
 Anko prevzame,
 Ljubko poboža
 In jo objame;
 Rahlo zatisne
 Ji nagajive
 Bistre in žive,
 Modre oči.

Tákrat pa Anka
 Ni neugnanka,
 Glasna in živa, —
 Marveč zaspanka,
 Mirna in tiha,
 Dokler je zjutraj
 Dan ne zbudi.

Ivan Istina

